Nyíregyháza, 1924. december 25. – Hanoi, Vietnam, 1970. április 16.

Agrárproletár családban született, apja MÁV-pályamunkás, majd sorompóőr volt. 1943-ban, a nyíregyházi tanítóképzőben végzett, majd tanyasi iskolában tanító, Nyíregyházán kollégiumi vezető és 1949 tavaszától megyei tanácsi előadó. 1950 és 1954 között az Oktatásügyi Minisztériumban dolgozott, majd 1954 végétől a Tankönyvkiadónál népművelési kérdésekkel foglalkozott; irodalmi tankönyveket szerkesztett 1960-ig. 1960-tól az Élet és Irodalom munkatársa, a következő évtől az Új Írás szerkesztőbizottsági tagja, majd 1964-től haláláig szerkesztője. Versei Illyés Gyula támogatásával először az Új Hang című folyóiratban jelentek meg 1954 őszén. Nevét második verseskötete (Mindenütt otthon, 1961) tette ismertté. Prózai írásait, tanulmányait, esszéit, irodalompolitikai cikkeit, vitairatait A zsezse-madár címmel gyűjtötte kötetbe. A Tűztánc nemzedék tagja. 1963. február 24-én a Hazafias Népfront Szabolcs-Szatmár megyei listáján országgyűlési képviselővé választották.